

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 150/2011

z dnia 18 lutego 2011 r.

zmieniające załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwierząt łownych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych oraz mięsa zwierząt łownych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 ustanawia szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego. Określa ono między innymi wymagania dotyczące produkcji i wprowadzania do obrotu mięsa zwierząt łownych i zwierząt dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych. Przedsiębiorstwa sektora spożywczego muszą gwarantować wprowadzanie takiego mięsa do obrotu tylko wówczas, gdy jest produkowane zgodnie z sekcjami III i IV załącznika III do tego rozporządzenia.
- (2) Sekcja III załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego mogą dokonywać uboju ptaków bezrzębieniowych utrzymywanych w warunkach fermowych oraz niektórych zwierząt gospodarskich kopytnych w miejscu pochodzenia za zgodą właściwych organów, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Warunki te obejmują w szczególności wymóg, by zwierzętom poddanym ubojowi towarzyszyło do rzeźni oświadczenie przedsiębiorcy sektora spożywczego, który utrzymywał zwierzęta, oraz świadectwo wystawione i podpisane przez urzędowego lub zatwierzonego lekarza weterynarii.
- (3) Świadectwo wystawione i podpisane przez urzędowego lub zatwierzonego lekarza weterynarii ma potwierdzać korzystny wynik badania przedubojowego, prawidłowo przeprowadzony ubój i odkrwawienie oraz datę i czas uboju.
- (4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania⁽²⁾ ustanawia przepisy dotyczące uśmiercania zwierząt hodowlanych lub utrzymywanych dla produkcji żywności, wełny, skóry, futer lub innych produktów. Rozporządzenie to stanowi, że przedsiębiorstwa sektora spożywczego są zobowiązane dopilnować, aby pewne czynności uboju były przeprowadzane wyłącznie przez osoby posiadające świadectwo kwalifi-

kacji w odniesieniu do tych czynności, potwierdzające umiejętność przeprowadzania tych czynności zgodnie z przepisami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.

- (5) Obecność urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierzonego lekarza weterynarii przez cały czas uboju i odkrwawienia w gospodarstwie można uznać za zbędną, jeżeli przedsiębiorstwa sektora spożywczego przeprowadzające czynności uboju posiadają odpowiedni poziom kompetencji oraz posiadają świadectwo kwalifikacji w odniesieniu do tych czynności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1099/2009. W takich przypadkach należy zezwolić na poświadczanie prawidłowo przeprowadzonego uboju i odkrwawienia oraz daty i czasu uboju przez przedsiębiorstwa sektora spożywczego zamiast przez urzędowego lub zatwierzonego lekarza weterynarii.
- (6) Ponadto rozdział II sekcji IV załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stanowi, że możliwie jak najszybciej po uśmierceniu grubej zwierzyny łownej osoba przeszkolona musi dokonać oględzin ciała i usuniętych narządów wewnętrznych, w celu stwierdzenia ewentualnych cech, które mogą wskazywać, że mięso stanowi zagrożenie dla zdrowia. Jeżeli w trakcie tych oględzin nie zostaną stwierdzone żadne nietypowe cechy, które mogą wskazywać, że mięso stanowi zagrożenie dla zdrowia, przed uśmierceniem zwierzęcia nie zostaną zaobserwowane żadne nietypowe zachowania i nie ma żadnych podejrzeń co do skażenia środowiska, przeszkolona osoba musi załączyć do ciała zwierzęcia opatrzone numerem oświadczenie stwierdzające powyższe fakty.
- (7) Doświadczenie w stosowaniu tych przepisów wskazuje, że uzasadnione jest przewidywanie możliwości niezłączenia oświadczenia do ciała zwierzęcia, a także objęcie tą deklaracją więcej niż jednego ciała zwierzęcia, pod warunkiem że ustala się i gwarantuje jasny związek między ciałami zwierząt i obejmującymi je oświadczeniami.
- (8) Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽³⁾ ustanawia zasady ochrony zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego w odniesieniu do gromadzenia, transportu, przechowywania, przeładunku, przetwarzania oraz wykorzystywania lub utylizacji produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w celu uniknięcia ryzyka, jakie stwarzają one dla zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego. Rozdział VII załącznika VIII do tego rozporządzenia określa wymogi dotyczące wytwarzania trofeów myśliwskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

- (9) Ponadto zgodnie z tym rozporządzeniem zakłady techniczne powinny podlegać zatwierdzeniu przez właściwy organ, o ile zostaną spełnione określone warunki. Warunki te obejmują między innymi wymóg zgodności zakładu technicznego ze szczególnymi wymaganiami dotyczącymi produkcji wymienionymi w tym rozporządzeniu.
- (10) Rozdział II sekcji IV załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stanowi, że w przypadku dostarczania grubej zwierzyny łownej do zakładu przetwórstwa dziczyzny do ciała nie trzeba załączać głowy i narządów wewnętrznych, z wyjątkiem gatunków wrażliwych na włośnicę, kiedy to zachodzi obowiązek przekazania także głowy (z wyjątkiem kłów) oraz przepony.
- (11) W niektórych państwach członkowskich, w których istnieje długa tradycja polowań na zwierzęta łowne, zwyczajowo wykorzystuje się jako trofea myśliwskie całe głowy zwierząt, także w przypadku gatunków podatnych na zakażenie włośniami. Wymogi określone w rozdziale II sekcji IV załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 stwarzają trudności myśliwym i zakładom technicznym w odniesieniu do wytwarzania trofeów myśliwskich w przypadku gatunków podatnych na zakażenie włośniami.
- (12) Należy zatem umożliwić właściwemu organowi zezwolenie na wysyłanie głów zwierząt podatnych na zakażenie włośniami do zatwierdzonego zakładu technicznego w celu wytwarzania trofeów myśliwskich, nawet przed uzyskaniem wyniku badań na obecność włośnienia. We wszelkich takich przypadkach należy zapewnić wystarczające gwarancje identyfikowalności.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 853/2004.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji III dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a. W drodze odstępstwa od pkt 3 lit. j) właściwy organ może zezwolić na poświadczanie prawidłowo przeprowadzonego uboju i odkrwawienia oraz daty i czasu uboju tylko w oświadczeniu przedsiębiorcy sektora spożywczego, o którym mowa w pkt 3 lit. i), pod warunkiem że:

- a) gospodarstwo znajduje się w państwie członkowskim lub regionie określonym w art. 2 ust. 2 lit. p) dyrektywy 64/432/EWG, które nie podlegają ograniczeniom sanitarnym zgodnie z prawem unijnym lub prawodawstwem krajowym;
- b) przedsiębiorstwo sektora spożywczego wykazało odpowiedni poziom kompetencji do dokonywania uboju, nie powodując u zwierząt jakiegokolwiek niepotrzebnego bólu, niepokoju lub cierpienia zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1099/2009 i bez uszczerbku dla art. 12 tego rozporządzenia.”;

2) w sekcji IV rozdział II pkt 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„4. a) Jeżeli w trakcie oględzin, o których mowa w pkt 2, nie zostaną stwierdzone żadne nietypowe cechy, a przed uśmierceniem zwierzęcia nie zostaną zaobserwowane żadne nietypowe zachowania i nie ma żadnych podejrzeń co do skażenia środowiska, przeszkolona osoba zobowiązana jest załączyć do ciała zwierzęcia opatrzone numerem oświadczenie stwierdzające powyższe fakty. W oświadczeniu musi zostać podana data, czas i miejsce uśmiercenia.

Oświadczenie nie musi być załączone do ciała zwierzęcia i może obejmować więcej niż jedno ciało zwierzęcia, pod warunkiem że każde ciało zwierzęcia jest odpowiednio zidentyfikowane, a oświadczenie zawiera numer identyfikacyjny każdego objętego nim ciała zwierzęcia z podaniem daty, czasu i miejsca uśmiercenia. Wszystkie ciała zwierząt objęte jednym oświadczeniem można wysłać wyłącznie do jednego zakładu przetwórstwa dziczyzny.

Do ciała dostarczanego do zakładu przetwórstwa dziczyzny nie trzeba załączać głowy i narządów wewnętrznych, z wyjątkiem przypadku gatunków wrażliwych na włośnicę (świnie, zwierzęta nieparzystokopytne i inne), kiedy to zachodzi obowiązek przekazania także głowy (z wyjątkiem kłów) oraz przepony.

Właściwy organ może jednak zezwolić na wysyłanie głów zwierząt podatnych na zarażenie włośniami do zakładu technicznego zatwierdzonego zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 w celu wytwarzania trofeów myśliwskich. W oświadczeniu przeszkolonej osoby podaje się zakład techniczny. Kopię tego oświadczenia wysyła się do zakładu technicznego. W przypadku gdy wynik badań na obecność włośnienia jest pozytywny, właściwy organ przeprowadza urzędową kontrolę, aby sprawdzić prawidłowość obchodzenia się z głową w zakładzie technicznym.

Niemniej jednak myśliwi są zobowiązani przestrzegać wszelkich dodatkowych wymagań państwa członkowskiego, w którym odbywa się polowanie, zwłaszcza w celu umożliwienia monitorowania niektórych pozostałości i substancji zgodnie z dyrektywą 96/23/WE.”.
